Study Group on Buddhist Sanskrit Literature, Taisho University 2004. All rights reserved.

§18 Ms.31b2-5, D.201b7-202a2, 支526b26-c2, 什545b18-b23, 玄569b11-16

tatra maṃjuśrī glānena bodhisatvena evam ime dharmā nidhyapayitavyāḥ yā kāyasya cittasya ca vyādheś cānityaduḥkhaśūnyānātmapratyavekṣa(b3)ṇā iyam asya prajñā yat punaḥ kāyavyādhipariharaṇatayā na khidyate na pratibadhnāti sansāraṃ satvārthayogam anuyukto yam asyopāyaḥ / punar aparaṃ yata kā(b4)yasya vyoādheś cittasya cānyonyaparāparatāṃ na nirnavatā niḥpurāṇatāṃ pratyavekṣate iyam asya prajñā yat punaḥ kāyasya vyādheś cittasya ca nātyantopaśamam ni(b5)rodham atyayati / ayam asyopāyaḥ /

འཇམ་དཔལ་དེ་ལ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ན་བས་དེ་ལྟར་ཆོས་དེ་དག་ལ་ངེས་པར་བསམ་པར་བྱ་སྟེ། གང་ལུས་དང་སེམས་དང་། ནད་ལ་མི་རྟག་པ་དང་། སྡུག་བསྔལ་(202a)བ་དང་། སྟོང་པ་དང་། བདག་མེད་པར་རྟོག་པ་དེ་ནི་དེའི་ཤེས་རབ་བོ། །གང་ཡང་ལུས་ཀྱི་ནད་ཡོངས་སུ་སྤོང་བས་མི་སྐྱོ་སྟེ། འཁོར་བའི་རྒྱུན་མི་གཅོད་ཅིང་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་སྦྱོར་བ་ལ་རྗེས་སུ་སྦྱོར་བ་འདི་ན་དེའི་ཐབས་སོ། །གཞན་ཡང་གང་ལུས་དང་། སེམས་དང་། ནད་རྣམས་ཕན་ཚུན་དུ་གཅིག་ནས་གཅིག་ཏུ་གསར་པ་ཡང་མ་ཡིན། རྙིང་བ་ཡང་མ་ཡིན་པར་རྟོག་པ་དེ་ནི་དེའི་ཤེས་རབ་བོ། །གང་ཡང་ལུས་དང་། སེམས་དང་། ནད་རྣམས་ཤིན་ཏུ་ཞི་བ་དང་འགོག་པ་མི་སྐྱེད་པ་དེ་ནི་དེའི་ཐབས་སོ། །

. . . .

§19 Ms.31b5-6, D.202a2-4, 支526c2-5, 什545b23-27, 玄569b17-21

evaṃ hi maṃjuśrī glāne bodhisatvena cittaṃ nidhyapayitavyaṃ na ca tena nidhyaptau vā 'nidhyaptau vā sthātavyaṃ / tat kasmād dhe(b6)toḥ yadi hy anidhyaptau tiṣṭherd bāladharma eṣaḥ atha nidhyaptau tiṣṭhec chrāvaka-dharma eṣa dharmād bodhisatvena na nidhyaptau sthātavyaṃ yad atrāsthānam ayaṃ bodhisatvasya gocaraḥ /

འཇམ་དཔལ་དེ་ལྟར་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ན་བས་རང་གི་སེམས་ངེས་པར་བསམ་པར་བྱ་མོད་ཀྱི་དེས་ངེས་པར་སེམས་པ་དང་། ངེས་པར་མི་སེམས་པར་མི་བྱའོ། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། གལ་ཏེ་ངེས་པར་སེམས་པ་ལ་གནས་ན་དེ་ནི་བྱིས་པའི་ཆོས་སོ། །ཅི་སྟེ་ངེས་པར་མི་སེམས་པ་ལ་གནས་ན་དེ་ནི་ཉན་ཐོས་ཀྱི་ཆོས་སོ། །དེ་ལྟ་བས་ན་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔས་ངེས་པར་སེམས་པ་དང་། མི་སེམས་པ་ལ་གནས་པར་མི་བྱའོ། །གང་དེ་ལ་མི་གནས་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱོད་ཡུལ་ཏེ།

Study Group on Buddhist Sanskrit Literature, Taisho University 2004. All rights reserved.

<支> 彼有疾菩薩已如是下此法。設身有病。觀其無常爲苦爲空爲非身。是爲智慧。又身所受不以斷惡生死。善利人民心合乎道。是爲權行。又若身病知異同意。彼過(526c)非新則觀其故。是爲智慧。假使身病不以都滅。所當起者是爲權行。

<什> 文殊師利。彼有疾菩薩應如是觀諸法。又復觀身無常苦空非我。是名爲慧。雖身有疾常在生死。饒益一切而不厭倦。是名方便。又復觀身身不離病病不離身。是病是身非新非故。是名爲慧。設身有疾而不永滅。是名方便。

<玄> 又妙吉祥。有疾菩薩應觀諸法身之與疾悉皆無常苦空無我。是名爲慧。雖身有疾常在生死。饒益有情曾無厭倦。是名方便。又觀身心及與諸疾展轉相依無始流轉生滅無間非新非故。是名爲慧。不求身心及與諸疾畢竟寂滅。是名方便。

. . . .

<支> 是文殊師利。爲疾菩薩其意不亂。亦不高住。所以者何。若高住者是愚人法。以卑住者是弟子法。故菩薩住不高不卑。於其中無所處。是菩薩行。

<什> 文殊師利。有疾菩薩應如是調伏其心不住其中。亦復不住不調伏心。所以者何。若住不調伏心是愚人法。若住調伏心是聲聞法。是故菩薩不當住於調伏不調伏心。離此二法是菩薩行。

<玄> 又妙吉祥。有疾菩薩應如是調伏其心。不應安住調伏不調伏心。所以者何。若住不調伏心。是凡愚法。若住調伏心是聲聞法。是故菩薩於此二邊俱不安住。是則名爲菩薩所行。